

دعوت به همکاری، هماندیشی و نتیجه گیری (1)

احسان صفار

1386/3/10

وبلاگ انقلاب پرولتری

<http://enghelabeproltari.blogfa.com/post-13.aspx>

رفقای عزیز

شاید در برهه فعلی و با توجه به زمان تقریباً دو ساله باقی مانده به انتخابات ریاست جمهوری در سال 1388، طرح کردن بحث حاضر اندکی عجیب به نظر برسد. اما هنگامی که در موضوع تدقیق بیشتری داشته باشیم، خواهیم دید که تا اینجا زمان زیادی را نیز از دست داده‌ایم. تجربه خرداد 76 علیرغم سرخوردگی شدید در میان جامعه و آنچه باعث شد، دانشجویان، خاتمی را به حق با آن شیوه بدرقه کنند و همچنین اثرات بارز نارضایتی که همواره در جامعه با آن روبرو بودیم، می‌تواند بسیار مفید باشد. آنچه که در سال 76 باعث رای آوردن میلیونی خاتمی و به اصطلاح اصلاح‌طلبان گردید، بیش از هر چیز ناشی از نیازها و خواست جامعه به تغییراتی اساسی در ساخت حکومت بود. این نیازها به قدری ریشه گرفته بود که یا بالاجبار و یا با آگاهی، حاکمیت را واداشت تا در جهت کاهش تضادهایی که هر چه عمیق‌تر می‌شد، احتمال مهار آن نیز از دست خارج می‌شد، تغییراتی را بپذیرد.

صرف‌نظر از دامنه تغییرات و هر آنچه در طول 8 سال تکیه خاتمی بر مسند ریاست جمهوری گذشت، یک مورد غیرقابل کتمان است و آن هم فشاری بود که از پایین تحمیل گردید و باعث شد تا شکاف‌های موجود در بدنه بورژوازی ایران و نیاز این بورژوازی ناپیگیر به حضور در انتخابات قشر زحمتکش، بیش از پیش هویدا شود و مهم‌تر از همه میزان قدرت فشار توده‌ها سنجیده شود.

اما در اغلب موضع‌گیری‌های گذشته همواره یکی از نقائص جامعه به طور کلی و جنبش چپ به طور خاص این بوده است که مسئله یک مسئله از پیش فکر شده و آنالیز شده که منجر به نتایج پایه‌ای و اولیه باشد، نبوده است. ما در آستانه انتخابات همواره با یک دوراهی روبرو شده‌ایم که می‌بایستی در فرصت کوتاه باقی‌مانده به آن پاسخ می‌دادیم و در بهترین حالت اطرافیان خود را به صحت یا عدم صحت یک انتخاب متقاعد می‌کردیم و در بدترین حالت، تکلیف خود را روشن می‌کردیم. برای ما انتخابات نه یک تصمیم از پیش اندیشیده شده که تنها نیاز به حک و اصلاح‌هایی برای روزآمد شدن داشته باشد، که همواره یک تصمیم عاجل بوده است و در این فرصت کوتاه هیچ‌گاه نتوانسته‌ایم حداقل برای دوره‌های آتی حتی

جنبش دانشجویی چپ را به یک تصمیم نسبتاً مشترک برسانیم چه برسد به آن که بخواهیم تصمیم مشترکی را با طبقه اتخاذ کنیم و در کنار حداقل قشر آگاه طبقه بایستیم.

فارغ از تمام مسایل فوق که از نظر نگارنده گوشه‌ای از کاستی‌ها، نقائص و گاه کم‌کاری‌های ما بوده است، یک مسئله اهمیت حیاتی پیدا می‌کند و آن این است که تا چه زمانی ما انتخابات را با تشتت طبقاتی طی خواهیم کرد و تا کی قرار است از نتیجه انتخابات شوکه شویم و ندانیم که اکثریت کشورمان یعنی همان طبقه کارگر که داعیه دفاع از آن را داریم، چگونه و با چه تحلیلی به پای صندوق‌های رای رفته است!! ما هیچ‌گاه در تصمیم‌گیری‌های نهایی نتوانسته‌ایم تحلیل‌های خود را به طبقه برسانیم و از خواست آن‌ها که بایستی مقدم بر هر چیز باشد، آگاه شویم و کمک کوچکی باشیم برای هم!! و در این‌جا از نظر این‌جانب تمام توجیحاتی از این دست که توده‌ها غیرقابل پیش‌بینی هستند، عدم انسجام در خواست‌ها وجود دارد و ... همگی مهمل و چرندی بیش نیست. از منظر ماتریالیسم دیالکتیک که ادعا داریم بر آن تکیه داریم، تمام وقایع تاریخ نه بر اثر تصادف که از طی شدن مراحل سه‌گانه تولید پدیده‌ها می‌گذرند که همگی ریشه در واقعیات مادی و قابل شناسایی جوامع خاص دارند.

لذا با توجه به تمام مسائل فوق که همگی می‌توانند توضیحات مفصل‌تر و تجزیه و تحلیل دقیق‌تری داشته باشند و نیاز هم هست که داشته باشند، احساس می‌کنم بررسی موضوع انتخابات آتی ریاست جمهوری به طور خاص و کلیه انتخابات به طور عام، بایستی از هم‌اکنون آغاز شود تا قبل از شروع انتخابات توانسته باشیم، ارتباط اطلاعاتی و ارگانیکی خود را با یکدیگر و با طبقه کارگر به مراحل خوبی برسانیم و بدانیم که چه می‌خواهیم، بدانیم که از تمام توان خود برای رسیدن به اهداف تاکتیکی خود استفاده کرده‌ایم و بدانیم که در انتخابات آتی با نتیجه قابل پیش‌بینی‌تری روبرو خواهیم شد که می‌توانیم از تجارب آن این‌بار بهتر استفاده کنیم و به اهداف کوتاه مدت یا بلند مدت خویش نزدیک‌تر خواهیم شد!!!

در پایان ضمن این که لازم می‌دانم اشاره کنم که این متن هیچ به معنی شناسایی انتخابات به عنوان راه حل نهایی و از این دست معقولات نیست، مواردی را به عنوان چگونگی این دعوت به همکاری ارائه می‌نمایم. از تمام رفا، از تمام نقاط، درخواست می‌کنم تا در ارتباط با خواست‌های طبقه کارگر و مسئله پیگیری این خواست‌ها در انتخابات و ... و چگونگی پیش‌برد این امور و چگونگی ایجاد یک فشار از پایین کارگری قدرت‌مند، نظرات خویش را به آدرس

Enghelabeproltari@gmail.com ارسال نمایند و اطمینان داشته باشند که تمام نظریات و مقالات آن‌ها (به جز در مواردی که دارای منع قانونی و امنیتی باشد و یا به سایر نگارندگان فحاشی شده باشد) بدون هیچ‌گزینه‌ای در همین وبلاگ منتشر خواهد شد. در این ارتباط طبیعتاً باید بکوشیم تا با ارتباط گسترده با طبقه از روحيات، خواست‌ها و ... آن‌ها آگاهی پیدا کنیم تا

نظراتمان انطباق بیشتری با واقعیات داشته باشد. **(طبیعتا خود کارگران اگر در بحث حاضر**

شرکت نمایند، نتیجه بهتری خواهیم گرفت)

ضمن آن که امکان کامنت‌گذاری برای تمام مقالات وجود خواهد داشت، در پایان هر دو هفته یک ستون خاص جمع‌بندی دو هفته گذشته ایجاد خواهد شد. این جمع‌بندی که می‌تواند توسط تمام کسانی که در مباحثه شرکت کرده‌اند، انجام شود بایستی حداقل سه خصوصیت داشته باشد:

- 1- جمع‌بندی از آرای کلیدی ارائه شده در مقالات دو هفته گذشته باشد.
- 2- هر جمع‌بندی بایستی یک نتیجه‌گیری کلی و هر چند کوچک از گذشته را داشته باشد.
- 3- حاوی طرحی برای ادامه مباحث در هفته‌های آتی باشد (این طرح‌ها نهایتاً به رای گذاشته خواهد شد و اولویت‌ها مشخص خواهد گردید).

دعوت به همکاری، هماندیشی و نتیجه‌گیری (2)

اخیراً مباحثی در ارتباط با سندیکا و اتحادیه‌های کارگری در فضای مجازی (که طبیعتاً ناشی از اهمیت آن در ذهن تک‌تک ماست) مطرح شده است.

گروهی بدون در نظر گرفتن حقایق جامعه ما و کاستی‌هایی که در رشد آگاهی طبقه کارگر، اتحاد، انسجام و زندگی روزمره کارگران وجود دارد و با همان شیوه تفکر گاه‌سکتاریستی خود و یا با تجربه ناکام جنبش اتحادیه‌ای در اروپا، مستقیماً به سندیکاهای کارگری موجود که تنها ظرف موجود طبقه ستم‌دیده کارگر ما برای پیگیری خواست‌های اقتصادی‌شان است و با هزینه‌های گزافی همچون کشته شدن، دستگیری، کتک خوردن و ... بدست آمده است، می‌تازند و اصلاً توجهی هم ندارند که با این کارشان در کنار همان کسانی قرار می‌گیرند که می‌کوشند تمام دستاوردهای طبقه کارگر ایران را از ایشان ربوده و نهایتاً در شکل تشکل‌های وابسته‌ای همچون خانه کارگر متجلی سازند.

عده‌ای نیز تمام آنچه در سندیکاهای کارگری می‌گذرد را به صرف این که پیگیر خواست‌های اقتصادی کارگران است و باز هم تنها ظرف موجود است و یا این که اولویت را به تشکیلات (و نه چگونگی حرکت این تشکیلات و گفتگوهای مطرح در این تشکیلات) و خواست اقتصادی می‌دهند، در بست پذیرفته‌اند و هیچ‌گونه انتقادی را تاب نمی‌آورند.

اما عده‌ای نیز وجود دارند که می‌کوشند ضمن حفظ و پاسداری و حمایت همه‌جانبه از این سندیکاهای موجود، خطوط اشتباهی را که در آن‌ها می‌بینند، متذکر شوند و بکوشند تا در کنار اعضای سندیکا،

را محل‌های بهتری را برای پیگیری خواست‌های کارگران بیابند و همچنین کوشش‌هایی در جهت جلوگیری از صرفاً اقتصادی شدن، توجه صرف به آن صنف خاص که از آن پدید آمده‌اند و ... به عمل آورند. در این زمینه توجه به مسائل سیاسی طبقه کارگر اهمیت بسیار زیادی دارد. برای اینان نقد خطوط فردیت اعضای سندیکا، هیچگاه به معنی نفی تمامیت سندیکا نبوده و نخواهد بود. بلکه این عده می‌کوشند، کارگران را متوجه سازند که نیاستی اهداف کلان را فدای امتیازات مقطعی (که البته اهمیت خود را دارد) نمود. در چنین اوضاع و احوالی بررسی و نقد جدی و مثبت وضعیت جنبش سندیکایی موجود و همچنین بررسی چگونگی امکان گسترش این سندیکاها و پیوستگی آن‌ها ضروری به نظر رسیده و می‌تواند بسیار مفید باشد.

این امر بیش از این که شرکت و دخالت دانشجویان، جوانان و ... را نیاز داشته باشد به شرکت فعال کارگران نیازمند است، لذا از تمام علاقه‌مندان صمیمانه درخواست می‌کنم، در این بحث شرکت کرده و در راه بهبود و ایجاد بیشتر تشکل‌های کارگری‌ای از این دست تلاش نماییم.

از تمام رفقا، از تمام نقاط، درخواست می‌کنم تا در ارتباط با موضوع سندیکا، ارتباطات سندیکایی، حد و حدود کار سندیکایی، ارتباط کار سندیکایی با کلیت بزرگتر جنبش کارگری و ... نظرات خویش را به آدرس Enghelabepoltari@gmail.com ارسال نمایند و اطمینان داشته باشند که تمام نظریات و مقالات آن‌ها (به جز در مواردی که دارای منع قانونی و امنیتی باشد، به سایر نگارندگان فحاشی شده باشد و اساس سندیکاها را کشورمان را نفی نماید) بدون هیچ گزینشی در همین وبلاگ منتشر خواهد شد.

ضمن آن که امکان کامنت‌گذاری برای تمام مقالات وجود خواهد داشت، در پایان هر سه هفته یک ستون خاص جمع‌بندی سه هفته گذشته ایجاد خواهد شد. این جمع‌بندی که می‌تواند توسط تمام کسانی که در مباحثه شرکت کرده‌اند، انجام شود بایستی حداقل سه خصوصیت داشته باشد:

- 1- جمع‌بندی از آرای کلیدی ارائه شده در مقالات سه هفته گذشته باشد.
- 2- هر جمع‌بندی بایستی یک نتیجه‌گیری کلی و هر چند کوچک از گذشته را داشته باشد.
- 3- حاوی طرحی برای ادامه مباحث در هفته‌های آتی باشد (این طرح‌ها نهایتاً به رای گذاشته خواهد شد و اولویت‌ها مشخص خواهد گردید).

Enghelabepoltari@gmail.com